

Kapitola padesátá čtvrtá Kterak Maria a Josef šli do Betléma

Když devět měsíců po vtělení Syna božího ku konci se přibližovalo, tu mandát a poručení císařské všudy rozhlášené bylo, aby jedenkaždý dal se šacovat na tom místě, na kterém byl zrozený. Jak žalostná svatému Josefu ta novina byla, to sobě každý pomysliti může. Neb aby sám do Betléma měl jíti a Marii doma zanechat, to mu nemožné bylo, aby pak ji s sebou vzal, to také učiniti nemohl, neb čas porodu jí nastával a tak dlouhá cesta v takový studený zimní čas snadno se vykonati nemohla. V tom zármutku těšila ho Maria, řkoucí v tom vůli boží býti, aby s ním tam šla. Když pak svatému Joachymovi a Anně tu svou cestu oznámili, ó, jak velice nad tím ti dobří rodičové se zarmoutili! Svatá Anna vždy tu naději měla, že tu milost od Boha míti bude a Syn boží že v jejím domě na svět se narodí, ku kterémuž cíli všecky potřeby, jak nejlepeji mohla, zhotovila, aby tak vzáctného hosta vedle vši možnosti mohla hodně přivítati. Tuto pak nastala žalost nad žalosti, nebť jest se domnívala, že Bůh jí pro její hříchy té milosti nechce dopřít. Když pak ty všecky potřeby dceři své na cestu dávala, tu ta milovnice chudoby nic více z toho všeho kromě dvě plinky vlněný a dvě plátený s sebou vzala, jakož také dvě karkuličky lněný, aby do nich mohla hlavičku tomu děťátku zavinit. Svatý Josef vzal od svatého Joachyma vola a osla, mezi kteréž potom Pán Ježíš do jeslí položen byl. Dále od bohatství tohoto světa nic míti nechtěli, a tak žalostně spolu se rozžehnavše, šťastnou cestu jim vinšovali.

Ó přemilý Otče nebeský, jak jsi ty tvým milým přátelům tvrdý a přísný, ačkoliv nic proti tobě neprovinili! Mohl jsi naříditi, aby jednorozený Syn tvůj v Nazaretě mezi svými přáteli, kde by jak on, tak rodičové jeho všeckno dobré pohodlí měli, se narodil. Nyní pak, poněvadž chceš, aby v Betlémě narozen byl, jak velikou nepřiležitost, jak velikou nesnázi a jak velký pláč a zármutek jeho milým rodičům a přátelům jsi způsobil. Ó svatý Josefe, pamatuj, jak velmi jsi se zarmoutil, když to poručení císařské jsi uslyšel. Ó svatý Joachyme a Anno, pamatujte, jak velikou žalost a bolest z toho ste měli, když ste vyrozuměli, že ten ještě na svět nenarozený Spasitel od vás chce pryč odcházet a vás (jak ste se domnívali) za nehodné sobě pokládá, aby v domě vašem měl narozen býti. Ó nejsvětější Panno, pamatuj, jak těžce tobě přicházelo, když všeckno pohodlí tvé vlasti jsi zanechatí měla a na tak dalekou cestu zimním časem vydati jsi se musela. Ó vy velicí přátelé boží, Maria a Josefe, Joachyme a Anno, žádám vás skrze ten veliký kříž, který tehdaž Bůh na vás vložil, objednejte mi té milosti, abych já mé tělo a všeckny jeho neřádné žádosti mohl mrtviti a všeckna protivenství, které kdy Bůh na mě sešle, trpělivě snášeti. Žádám vás, abyste ty všeckny vaše slzy, které ste při tom vašem loučení hojně vylili, milému Pánu Bohu za všeckny mé nedbanlivosti obětovali a mně objednali, abych všeckny těžkosti, které mi v jeho svatě službě přichází, hrdinsky mohl přemoci. Amen.